

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 369

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 mai 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
487.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2	
488.	— Decret privind conferirea unor decorații	2	
489.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Militară</i> în grad de <i>Cavaler</i>	3	
490.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i> în grad de <i>Comandor</i>	3	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 46 din 17 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271 ¹ și 271 ² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	4–6		
Decizia nr. 48 din 17 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	7–8		
Decizia nr. 50 din 17 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330 ⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865	9–11		
		Decizia nr. 53 din 17 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) teza întâi din Legea concurenței nr. 21/1996	11–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		577. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.389/2010 pentru aprobarea Procedurii de valorificare, în regim de urgență, a bunurilor de consum alimentar și a materiilor prime necesare pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animale, păsări vii sau plante sau bunuri degradabile, în cazul aplicării măsurilor asigurătorii și/sau executorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	13
ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA			
		3. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor privind organizarea interviului pentru accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare, în cadrul filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România.....	14–15

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind conferirea Ordinului Național *Steaua României* în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

în semn de înaltă apreciere pentru rezultatele de excepție obținute în activitatea de cercetare și promovare, la nivel internațional, a medicinei pediatrice,

pentru efortul deosebit pe care l-a depus în calitate de manager de spital, asigurând dotarea acestuia cu echipamente moderne, înalta calificare a personalului medical, precum și punerea în aplicare a unor noi metode și tehnologii de tratament în domeniul cardiologiei și chirurgiei cardiovasculare pediatrice,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler* domnului academician profesor doctor Dan Mircea Enescu, manager al Spitalului Clinic de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu” din București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 25 mai 2015.
Nr. 487.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind conferirea unor decorații**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A și B, ale art. 7 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

în semn de înaltă apreciere pentru rezultatele de excepție avute în întreaga lor carieră, pentru excelența cu care au asigurat un act medical de înaltă calificare și dăruire, impunând Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu” din București drept o instituție de referință pentru sănătatea publică românească,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Ofițer* domnului conferențiar universitar doctor Radu Ninel Bălănescu, director medical.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Ofițer* domnului profesor universitar doctor Coriolan Emil Ulmeanu, șef Secție Clinică Anestezie și Terapie Intensivă Toxicologie.

Art. 3. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Comandor* domnului profesor universitar doctor Dumitru Orașeanu.

Art. 4. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Cavaler*:

1. doamnei doctor Ana Maria Brădeanu, coordonator Departament Terapie Intensivă Nou-Născuți;

2. doamnei asistent universitar doctor Maria Dorina Crăciun, șef Serviciu de Supraveghere și Control al Infecțiilor Nosocomiale;

3. doamnei doctor Florica Dinu, șef secție Clinică Chirurgie II — Urologie;

4. doamnei conferențiar universitar doctor Gabriela Leșanu, șef Secție Clinică Pediatrie II;

5. doamnei doctor Elena Petrișor, șef unitate primiri urgență;

6. domnului doctor Florin Dumitru Cătălin Rusu, șef Secție Clinică Anestezie și Terapie Intensivă;

7. domnului doctor Alexandru Ulici, șef Secție Clinică Ortopedie Pediatrică;

8. doamnei lector universitar doctor Carmen Mariana Zăpucioiu, șef Secție Clinică Pediatrie I Pneumologie.

Art. 5. — Se conferă Crucea Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a:

1. doamnei asistent medical Florentina Ostroșină, coordonator Secție Clinică Chirurgie Plastică și Arsuri;

2. doamnei asistent medical Elena Postică, director de îngrijiri.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 25 mai 2015.
Nr. 488.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară*
în grad de *Cavaler*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

având în vedere propunerea viceprim-ministrului pentru securitate națională, ministrul afacerilor interne,

cu prilejul sărbătoririi a 40 de ani de existență a unității speciale, în semn de apreciere a înaltului profesionalism și a rezultatelor remarcabile obținute de personalul unității în îndeplinirea misiunilor și activităților specifice ce constau în asigurarea pazei, protecției, precum și apărarea unor obiective de importanță deosebită,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, Drapelului de Luptă al Unității Speciale 30 Jandarmi Protecție Instituțională „Obiective Diplomate” București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 25 mai 2015.
Nr. 489.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios*
în grad de *Comandor*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

în semn de apreciere pentru contribuția personală la susținerea și promovarea relațiilor economice și politice dintre Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și România,

pentru promovarea, pe plan local, a imaginii reale a țării noastre,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Comandor* Lordului John Quentin Davies of Stamford.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 25 mai 2015.
Nr. 490.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 46**

din 17 februarie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ și 271²
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor
de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor
de concesiune de servicii**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Casido” — S.R.L. din Brăila în Dosarul nr. 1.198/59/2014 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 945D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015, pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 și, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 7.520 din 23 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.198/59/2014, **Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Casido” — S.R.L. din Brăila într-un dosar având ca obiect soluționarea unei contestații

formulate împotriva unei decizii a Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât impunerea prin lege a unei sarcini patrimoniale de 1% din valoarea unui contract de achiziție publică reprezintă o îngrădire neconstituțională a exercitării dreptului de acces la instanță. Suma este evident prohibitivă pentru marea majoritate a operatorilor economici ce activează pe piață.

6. Se consideră că prevederile criticate sunt contrare art. 21 alin. (4) din Constituție, întrucât jurisdicția Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor este una specială administrativă, iar impunerea unei sarcini pecuniare de 1% pentru accesul la această jurisdicție încalcă în mod evident principiul constituțional al gratuității unei asemenea jurisdicții.

7. **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât accesul liber la justiție nu semnifică accesul gratuit la instanță și nici lipsa unor dispoziții procedurale menite să asigure exercitarea corespunzătoare a demersurilor judiciare. Se arată, de asemenea, că impunerea unor condiții pentru exercitarea accesului la justiție nu constituie o încălcare a prevederilor constituționale invocate în cerere, atât timp cât prin legi organice sesizarea instanței se poate realiza doar cu plata unor taxe de timbru sau cu plata unei cauțiuni, așa cum prevăd dispozițiile Codului de procedură civilă sau cele ale Codului de procedură fiscală.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat prin actul de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru

modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii. Curtea reține că, în realitate, obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 271¹ și 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014, dispoziții care au următorul cuprins:

Dispozițiile legale criticate au următoarele formulare:

— Art. 271¹: „(1) În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, contestatorul are obligația de a constitui garanția de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia.

(2) Contestația/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanției prevăzute la alin. (1).

(3) Garanția de bună conduită se constituie prin virament bancar sau printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară ori de o societate de asigurări și se depune în original la sediul autorității contractante și în copie la Consiliu sau la instanța de judecată, odată cu depunerea contestației/cererii/plângerii.

(4) Cuantumul garanției de bună conduită se stabilește prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, astfel:

a) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b);

b) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 10.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

c) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 25.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

d) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 100.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției.

(5) Garanția de bună conduită trebuie să aibă o perioadă de valabilitate de cel puțin 90 de zile, să fie irevocabilă și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă.

(6) În cazul în care, în ultima zi de valabilitate a garanției de bună conduită, decizia Consiliului sau hotărârea instanței de judecată nu este rămasă definitivă, iar contestatorul nu a prelungit valabilitatea garanției de bună conduită în aceleași condiții de la alin. (1)—(5), autoritatea contractantă va reține

garanția de bună conduită. Prevederile art. 271² alin. (3)—(5) se aplică în mod corespunzător.

(7) Prevederile alin. (1)—(6) se aplică în mod corespunzător și în situația în care plângerea împotriva deciziei Consiliului este formulată de o altă persoană decât autoritatea contractantă sau contestator, conform art. 281.”;

— Art. 271²: „(1) În cazul în care contestația este respinsă de către Consiliu sau de către instanța de judecată, atunci când contestatorul se adresează direct instanței, autoritatea contractantă are obligația de a reține garanția de bună conduită de la momentul rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată. Reținerea se aplică pentru loturile la care contestația a fost respinsă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care contestatorul renunță la contestație/cerere/plângere.

(3) Măsura prevăzută la alin. (1) nu va fi aplicată în cazul în care Consiliul/instanța de judecată respinge contestația ca rămasă fără obiect sau în cazul în care s-a renunțat la contestație/cerere/plângere, ca urmare a adoptării de către autoritatea contractantă a măsurilor de remediere necesare, în condițiile art. 256³ alin. (1).

(4) În situația în care Consiliul admite contestația, respectiv instanța competentă admite plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului de respingere a contestației, autoritatea contractantă are obligația de a restitui contestatorului garanția de bună conduită, în cel mult 5 zile de la momentul rămânerii definitive a deciziei/hotărârii.

(5) În situația în care contestatorul se adresează direct instanței de judecată și aceasta admite cererea introdusă, prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Sumele încasate de autoritatea contractantă din executarea garanției de bună conduită reprezintă venituri ale autorității contractante.”

12. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că aceste texte de lege aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) referitor la accesul liber la justiție, precum și ale art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015,* nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 sunt neconstituționale și a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

14. Astfel, Curtea a constatat că dispozițiile art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, care prevăd reținerea necondiționată a garanției de bună conduită în cazul respingerii contestației/cererii/plângerii, sunt neconstituționale, întrucât îngăduesc accesul liber la justiție — art. 21 alin. (1) din Constituție — prin descurajarea contestatorului de a formula o contestație/cerere/plângere, considerându-se de plano că orice respingere se convertește într-o sancțiune pentru un comportament necorespunzător. Totodată, Curtea a constatat că este afectat și dreptul de proprietate privată prevăzut de art. 44 din Constituție, diminuarea patrimoniului autorilor contestațiilor/cererilor/plângerilor neputând fi consecința directă a exercitării unui drept sau libertăți fundamentale, respectiv a unui drept procesual.

* Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015.

15. În aceste condiții, față de constatarea neconstituționalității art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit căreia „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Constatând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții Constituționale, excepția cu acest obiect urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

16. Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în cauză, instanța de judecată urmează să respecte Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015 atât sub aspectul dispozitivului, cât și al considerentelor pe care acestea se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, potrivit jurisprudenței Curții — de exemplu, Decizia nr. 404 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 11 august 2014 — prezenta decizie, în temeiul deciziei de constatare a neconstituționalității, poate reprezenta motiv de revizuire, conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, raportat la incidența acestor articole în speță.

17. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 271¹ și a art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, referitor la legitimitatea constituțională a procedurilor administrativ-jurisdicționale, Curtea a statuat, de principiu, că instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale nu contravine dispozițiilor constituționale atât timp cât decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești, iar existența unor organe administrative de jurisdicție nu poate să ducă la înlăturarea intervenției instanțelor judecătorești în condițiile legii. În acest sens sunt și Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și Decizia nr. 284 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012. De asemenea, pe lângă această exigență, desprinsă din jurisprudență, potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție, jurisdicțiile speciale administrative

trebuie să fie facultative și gratuite (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2014, paragrafele 63—66).

18. De asemenea, Curtea a reținut că gratuitatea consacrată de norma constituțională cuprinsă în art. 21 alin. (4) semnifică lipsa oricărei contraprestații pecuniare din partea persoanei care, alegând calea contenciosului administrativ-jurisdicțional, beneficiază gratuit de serviciul prestat de autoritatea administrativ-jurisdicțională (a se vedea, în acest sens Decizia nr. 282 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012).

19. Totodată, Curtea a reținut că soluția legislativă criticată respectă cerința constituțională referitoare la caracterul neoneror al procedurii administrativ-jurisdicționale, întrucât sumele reprezentând garanția de bună conduită se fac venit la autoritatea contractantă, fără a constitui o taxă pentru administrarea justiției sau prestarea unor servicii de către aceasta sau, după caz, de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor.

20. Așadar, Curtea a constatat că dispozițiile criticate, prin instituirea garanției de bună conduită, astfel cum aceasta a fost introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014, reglementează reguli procedurale specifice cu privire la judecarea contestației în materia achizițiilor publice, fără a putea fi calificată ca fiind o îngărădire a dreptului de acces liber la justiție.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Distinct de cele reținute, Curtea constată că nu poate fi reținută nici susținerea privind încălcarea prin art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 a art. 126 alin. (6) din Constituție, întrucât, în jurisprudența sa, a statuat că acest text constituțional nu exclude posibilitatea exercitării controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe alte căi decât cea a contenciosului administrativ, ci doar garantează un asemenea control și îi delimitează sfera de aplicare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.330 din 19 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 29 noiembrie 2010).

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție invocată de Societatea Comercială „Casido” — S.R.L. din Brăila în Dosarul nr. 1.198/59/2014 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași parte în dosarul aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 48

din 17 februarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Charlotte Castelein, TRD Comm VA, Maatschap Allacha și Castel Engineering NV în Dosarul nr. 1.749/122/2012/a34 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.005D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Cristian Mocanu din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părților prezente, care arată că prevederile legale criticate încalcă art. 21 din Constituție. În opinia sa, partea care poate demonstra dolul ar trebui să se poată adresa instanței, iar această chestiune nu ar trebui soluționată de judecătorul-sindic.

4. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.749/122/2012/a34, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție invocată de Charlotte Castelein, TRD Comm VA, Maatschap Allacha și Castel Engineering NV, într-un dosar având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei creanțe chirografare înscrisă în tabelul preliminar de creanțe.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât deși oferă posibilitatea de a face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul definitiv de creanțe, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare și până

atunci necunoscute, fiind de natură a produce efecte semnificative asupra procedurii — prin înlăturarea unor creanțe/participanți de la tabelul definitiv de creanțe, în măsura în care se dovedesc întemeiate, totuși, discutarea acestora spre finalul procedurii de insolvență (astfel cum sugerează sintagma „tabel definitiv de creanțe”) apare ca o soluție contrară principiului statuat de art. 21 alin. (3) din Constituție.

7. Așadar, formularea din lege „tabel definitiv de creanțe” conduce la ideea că partea interesată, care deține probe cu privire la nelegalitatea unei creanțe din tabel, este nevoită să aștepte definitivarea tabelului de creanțe înainte de a acționa și a obține recunoașterea drepturilor sale. Astfel, o atare interpretare ar însemna, din perspectiva creditorului/persoanei interesate care aduce argumente rezonabile pentru probarea cazurilor prevăzute de art. 75 alin. (1) din lege, o încălcare a dreptului său de acces liber și direct la o instanță de judecată, respectiv a dreptului său la soluționarea petiției într-un termen rezonabil și cu celeritate.

8. Având în vedere că motivele speciale prevăzute de art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 — eroare esențială, dol, fals, titluri hotărâtoare — pot fi invocate în cadrul procedurii insolvenței și sub forma contestațiilor la tabelul preliminar (bazată pe dispozițiile art. 73 din Legea nr. 85/2006), se apreciază ca aceste motive pot fi invocate cu atât mai mult în perioada intermediară, adică până la definitivarea tabelului de creanțe.

9. **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât accesul liber la justiție nu este unul absolut, orice restricție fiind admisă atât timp cât nu aduce atingere dreptului de acces la un tribunal în substanța sa.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins: „După expirarea termenului de depunere a contestațiilor,

prevăzut la art. 73 alin. (2), și până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul definitiv de creanțe, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute.”

14. Curtea observă că Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței a fost abrogată prin Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dar și dispozițiile art. 343 din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora „Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date”, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din Legea nr. 85/2006.

15. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că aceste texte de lege aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că autorii acesteia pleacă de la premisa că între momentul expirării termenului pentru a formula contestația la tabelul preliminar de creanțe și data definitivării tabelului de creanțe se poate scurge un interval de timp destul de mare în care interesele unor creditori ar putea fi prejudiciate. Autorii excepției susțin că nu au posibilitatea de a acționa în acest interval, ci trebuie să aștepte definitivarea tabelului de creanțe care se face de către judecătorul sindic, împrejurare ce este de natură a le încălca dreptul la soluționarea procesului într-un termen rezonabil.

17. Curtea reține că acest interval de timp este delimitat de două momente: expirarea termenului de depunere a contestațiilor [potrivit art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, contestațiile trebuie depuse la tribunal cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită, prin sentința de deschidere a procedurii, pentru definitivarea tabelului de creanțe, atât în procedura generală, cât și în procedura simplificată], pe de o parte, și definitivarea

tabelului de creanțe [potrivit art. 62 alin. (1) lit. d), termenul de definitivare a tabelului creanțelor, care nu va depăși 30 de zile în cazul procedurii generale și, respectiv, 15 zile în cazul procedurii simplificate, de la expirarea termenului corespunzător fiecărei proceduri, prevăzut la lit. c), adică de la expirarea termenului de verificare a creanțelor, de întocmire, afișare și comunicare a tabelului preliminar de creanțe], pe de altă parte.

18. Examinând prevederile art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, Curtea observă că judecătorul-sindic este obligat să se pronunțe asupra contestațiilor la termenul stabilit prin sentința de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe. Măsura criticată de autorii excepției de neconstituționalitate se justifică prin natura specială a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006, procedură care impune crearea unui cadru unitar, colectiv și egalitar în care creditorii unui debitor comun să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului aflat în stare de insolvență (a se vedea *mutatis mutandis* considerentele Deciziei nr. 1.075 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 7 ianuarie 2008, și ale Deciziei nr. 300 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 31 mai 2012). În aceste condiții, stabilirea unor termene strict determinate pentru întocmirea tabelului preliminar de creanțe și introducerea contestațiilor împotriva creanțelor sau drepturilor de preferință din acesta au drept finalitate asigurarea definitivării tabelului de creanță. O altă abordare, în sensul posibilității introducerii unor asemenea contestații după expirarea termenului, dar înainte de definitivarea tabelului de creanță, ar avea efecte negative asupra definitivării acestui tabel, întrucât ar produce o incertitudine cu privire la masa credală, fapt ce echivalează cu imposibilitatea evaluării pasivului averii debitorului. De asemenea, faptul că o contestație formulată în condițiile prevăzute de art. 75 alin. (1) ajunge să fie soluționată după definitivarea tabelului de creanțe nu este de natură să încalce dreptul la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, ea are rolul de a asigura egalitatea și veridicitatea procedurii. Așadar, opțiunea legiuitorului ține cont de specificul materiei insolvenței, iar textul criticat, în aceste condiții, se raportează la tabelul definitiv de creanțe.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Charlotte Castelein, TRD Comm VA, Maatschap Allacha și Castel Engineering NV în Dosarul nr. 1.749/122/2012/a34 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 50

din 17 februarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Kakasi Ludvig în Dosarul nr. 864/83/2010* al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.114D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta menționează jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 54 din 5 februarie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 30 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 864/83/2010*, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865**. Excepția a fost ridicată de Kakasi Ludvig într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de acordare a unor despăgubiri în baza Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât ele conferă deciziei adoptate în urma promovării unui recurs în interesul legii efectul obligatoriu al unei legi, nefiind însă supusă controlului de constituționalitate asemenea legilor.

6. Se arată că, în urma pronunțării Deciziei nr. 12 din 19 septembrie 2011, decizie adoptată în urma promovării unui recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) teza în tăi din Legea nr. 221/2009 nu mai pot fi invocate ca teme juridic pentru acțiunile înaintate pe baza acestor prevederi, nesoluționate definitiv la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziilor Curții Constituționale nr. 1.358 și nr. 1.360 din 21 octombrie 2010. În acest context, dispozițiile legale criticate instituie o discriminare nejustificată între justițiabilii aflați într-o situație juridică identică, dar care fie au obținut, fie nu au obținut (din motive neimputabile lor) hotărâri definitive în

favoarea lor până la publicarea deciziilor nr. 1.358 și nr. 1.360 din 21 octombrie 2010 ale Curții Constituționale.

7. Autorul excepției arată că prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.354 din 20 octombrie 2010 s-a declarat neconstituționalitatea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010, în ceea ce privește limitarea cuantumului despăgubirilor, instanța de contencios constituțional reținând ca motiv de neconstituționalitate aplicabilitatea Ordonanței Guvernului nr. 62/2010 și în cauzele înaintate sub imperiul Legii nr. 221/2009 în forma inițială și care nu au fost soluționate încă în mod definitiv la data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 62/2010. Or, prin Decizia nr. 12 din 19 septembrie 2011, Înalta Curte de Casație și Justiție a aplicat același tratament deja declarat neconstituțional și a doua oară față de beneficiarii Legii nr. 221/2009, raționamentul Curții Constituționale fiind aplicabil *mutatis mutandis*.

8. Se mai arată că instanța de contencios constituțional a decis relativ recent, cu unanimitate, prin Decizia nr. 206 din 29 aprilie 2013, că interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție cu ocazia pronunțării unei decizii în urma promovării unui recurs în interesul legii este neconstituțională. Or, art. 414⁵ alin. 4 din Codul de procedură penală vizat de decizia menționată are un text identic cu cel al art. 330⁷ alin. 4 atacat prin prezenta excepție, cu alte cuvinte, este vorba de o soluție legislativă identică. Curtea Constituțională a ales această modalitate pentru a înlătura efectele unei decizii adoptate în urma recursului în interesul legii — Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 8 din 18 octombrie 2010 prin care instanța supremă, contrar celor dispuse în Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 18 ianuarie 2007, a hotărât că infracțiunile de insultă și calomnie se consideră dezincriminate, deși Curtea Constituțională a statuat în sens exact opus.

9. În cazul Deciziei nr. 12 din 19 septembrie 2011, autorul excepției susține că instanța supremă a procedat în același fel deoarece, contrar celor expuse în motivarea Deciziei Curții Constituționale nr. 1.354 din 20 octombrie 2010 și a dispus că efectele deciziilor instanței de contencios constituțional nr. 1.358 și nr. 1.360 din 21 octombrie 2010 să se extindă și asupra cauzelor începute mai înainte de publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu sfidarea directă a jurisprudenței instanței de contencios constituțional în materie. Așadar, cu alte cuvinte, se pretinde că instanța supremă nu a respectat decizia instanței de contencios constituțional.

10. **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă** și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, apreciind că aceasta este neîntemeiată.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865, dispoziții ce au următoarea redactare: „*Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”

15. Curtea observă că la data de 15 februarie 2013 au intrat în vigoare majoritatea dispozițiilor din noul Cod de procedură civilă. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dar și dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă din 1865, având în vedere că ele continuă să își producă efectele în cauza de față.

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat, în art. 1 alin. (5) privind respectarea legii, a Constituției și a supremației sale, în art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 54 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 24 aprilie 2014, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată.

18. Curtea a statuat că, având în vedere poziția Înaltei Curți de Casație și Justiție în sistemul instanțelor judecătorești, precum și rolul său prevăzut în art. 126 alin. (3) din Constituție, legiuitorul a instituit obligativitatea interpretării date de aceasta, în scopul aplicării unitare de către instanțele judecătorești a unui text de lege. Instituirea caracterului obligatoriu al dezlegărilor date problemelor de drept judecate pe calea recursului în interesul legii nu face decât să dea eficiență rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, contribuind la consolidarea statului de drept. Așadar, dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă, care îndrituiesc Înalta Curte de Casație și Justiție să unifice diferențele de interpretare și aplicare a aceluiași text de lege de către celelalte instanțe judecătorești naționale, nu aduc atingere normelor constituționale, ci, dimpotrivă, contribuie, pentru motivele mai sus arătate, la asigurarea exigențelor statului de drept.

19. De asemenea, în ceea ce privește cel de-al doilea aspect supus atenției Curții Constituționale, legat de nemulțumirea cauzată de faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a făcut aplicarea efectelor Deciziei nr. 1.354 din 20 octombrie 2010, Curtea a constatat că Înalta Curte de Casație și Justiție a făcut aplicarea deciziilor Curții Constituționale nr. 1.358 și nr. 1.360 din 21 octombrie 2010, adică ultimele în ordine cronologică, iar, dat fiind că prima decizie de admitere, Decizia nr. 1.354 din 20 octombrie 2010, a fost publicată în aceeași zi cu celelalte două decizii, aceasta din urmă nu a produs efecte juridice distincte.

20. Curtea a reținut că autorii excepției de neconstituționalitate, prin criticile lor, au plecat de la premisa greșită că deciziile Curții Constituționale produc efecte de la data pronunțării acestora. Or, conform art. 147 alin. (4) din Constituție, deciziile de constatare a neconstituționalității pronunțate de Curtea Constituțională produc efecte juridice *erga*

omnes de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea I, data pronunțării deciziei fiind opozabilă exclusiv Curții Constituționale.

21. În acest sens, Curtea a constatat că, din momentul în care o dispoziție legală a intrat în vigoare, potrivit Constituției, acea dispoziție legală beneficiază de prezumția de constituționalitate. Această prezumție este, însă, relativă, ea putând fi răsturnată printr-o decizie a Curții Constituționale de constatare a neconstituționalității dispoziției legale, decizie care produce efecte de la data publicării sale.

22. Autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit și de faptul că Înalta Curte de Casație de Justiție a stabilit că efectele deciziei Curții Constituționale, care se produc de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I, se întind și în privința proceselor începute și nesoluționate definitiv la data publicării deciziei instanței de contencios constituțional. În opinia autorului excepției, aceasta arată că Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 12 din 19 septembrie 2011 retroactivează prin formularea din dispozitivul său.

23. Prin Decizia nr. 54 din 5 februarie 2014, Curtea a reținut că deciziile Curții Constituționale se aplică de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I, inclusiv cauzelor în care s-a admis excepția de neconstituționalitate chiar dacă au fost soluționate în mod definitiv, precum și celor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, iar deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate ca urmare a promovării unor recursuri în interesul legii se aplică de la data publicării acestora în Monitorul Oficial al României, Partea I, și vor privi și cauzele care se află pe rolul instanțelor judecătorești, la această dată. Aplicarea în concret a deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție în cauzele aflate pe rol revine instanțelor judecătorești.

24. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat în jurisprudența sa, respectiv Decizia de inadmisibilitate din 4 septembrie 2012, pronunțată în cazul *Nastaca Dolca și alții împotriva României*, paragraful 22, referitoare la aplicarea Legii nr. 221/2009, că invalidarea dispoziției în cauză de către Curtea Constituțională a urmărit un obiectiv de interes public, legat de buna administrare a justiției, așa cum rezultă din motivarea Curții Constituționale, care a criticat modul vag de redactare a dispozițiilor legale în cauză și a subliniat necesitatea de a evita coexistența mai multor acte normative referitoare la despăgubiri pentru daunele suferite de persoanele persecutate politic în timpul regimului comunist. Curtea a remarcat faptul că eliminarea art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009, temeiul juridic al cererii reclamanților, a avut loc ca urmare a unui control de constituționalitate obișnuit într-un stat democratic și nu reprezintă rezultatul unui mecanism extraordinar *ad-hoc* (*mutatis mutandis*, Decizia din 2 decembrie 2008, pronunțată în Cauza *Slavov și alții împotriva Bulgariei*, paragraful 99).

25. În privința aspectelor mai sus menționate, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a făcut decât să se conformeze celor două decizii ale Curții Constituționale pronunțate în materie. Decizia sa nr. 12 din 19 septembrie 2011 a confirmat o situație juridică existentă, ce se baza pe efectele dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

26. Pe de altă parte, invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 206 din 29 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 13 iunie 2013, invocată și în prezenta cauză, nu a fost considerată relevantă de către instanța de contencios constituțional, cu ocazia adoptării Deciziei nr. 54 din 5 februarie 2014, întrucât era vorba de ipoteza în care Înalta Curte de Casație și Justiție a ignorat cu desăvârșire o decizie anterioară a Curții Constituționale, adică situația exact inversă celei din dosarul analizat.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie sunt valabile și în cauza de față.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Kakasi Ludvig în Dosarul nr. 864/83/2010* al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 3307 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 53

din 17 februarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) teza întâi din Legea concurenței nr. 21/1996

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) teza întâi din Legea concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Societatea Comercială „Inspet” — S.A. din București în Dosarul nr. 6.290/2/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.151D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției, domnul avocat Valeriu Stoica, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, iar pentru partea Consiliul Concurenței, doamna Iulia Dăscuțu din cadrul Direcției juridic-contencios, cu delegație depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care arată că procedura prevăzută de dispozițiile legale criticate este asemănătoare cu procedura percheziției. În aceste condiții, părțile trebuie citate. De asemenea, se solicită admiterea excepției.

4. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Concurenței, care arată că, potrivit Deciziei nr. 6 din 12 ianuarie 2010 a Curții Constituționale, activitatea desfășurată de inspectorii instituției nu poate fi

considerată o activitate adiacentă noțiunii de percheziție. Aceste inspecții au drept scop obținerea datelor și a informațiilor necesare în situația existenței unor suspiciuni. Datele care se copiază sunt obținute ca urmare a unei autorizări a instanței. Copiile se realizează având în vedere că e nevoie de cantitatea mare de date și timpul necesar pentru studierea lor în condițiile în care nu Consiliul Concurenței dorește blocarea activității societății respective.

5. Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că activitatea inspectorilor Consiliului Concurenței se circumscrie necesității de combatere a încălcării legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 6.290/2/2014, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) teza întâi din Legea concurenței nr. 21/1996**, excepție invocată de Societatea Comercială „Inspet” — S.A. din București într-un dosar având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei încheieri a Curții de Apel București.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât judecata se realizează fără citarea părților. Litigiile de dreptul concurenței reprezintă acuzații în materie penală și dreptul persoanei acuzate de a fi prezentă la ședința de judecată este unul din elementele fundamentale ale caracterului echitabil al procesului. În ceea ce privește procesul civil, deși statele se bucură de o anumită marjă de apreciere cu privire la citarea părților, totuși, prevederea legală criticată apare ca fiind nejustificată. Astfel, se încalcă principiul egalității

armelor, deoarece autoritatea de concurență depune o cerere de autorizare a inspecției, iar instanța se pronunță fără a asculta și partea cealaltă, iar în cazul în care aceasta din urmă este nemulțumită, poate face contestație, însă aceasta nu este suspensivă de executare.

8. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța apreciază că dispozițiile legale criticate sunt justificate în virtutea art. 126 alin. (2) din Constituție, întrucât legiuitorul, având competența exclusivă în acest sens, poate dispune ca anumite proceduri să nu se supună regulilor de citare, în considerarea caracterului specific al acestora sau în scopul asigurării celerității. În plus, soluționarea cererii de autorizare judiciară fără citarea părților se justifică prin faptul că aceasta nu presupune analiza unor chestiuni de fond într-un litigiu, fiind o procedură ce vizează buna desfășurare a activității desfășurate de Consiliul Concurenței în virtutea atribuțiilor stabilite prin lege.

9. De asemenea, se constată, pe de o parte, că investigația nu este declanșată „în contradictoriu” cu o anumită societate, procedura desfășurându-se în ceea ce privește indiciile cu privire la o posibilă faptă prevăzută de art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 21/1996, iar pe de altă parte, că legea prevede posibilitatea contestării încheierii prin care s-a încuviințat cererea de autorizare la Înalta Curte de Casație și Justiție într-o procedură contencioasă, în care contestatoarea poate exercita toate drepturile procesuale prevăzute de lege.

10. Referitor la susținerile autoarei excepției, potrivit cărora inspecția inopinată realizată de Consiliul Concurenței trebuie asimilată unei acuzații în materie penală, instanța supremă apreciază ca acestea nu pot fi primite, normele de procedură fiind de strictă interpretare.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (2) teza întâi din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 3 aprilie 2014, dispoziții care au următorul cuprins: „*Cererea de autorizare se judecă în camera de consiliu, fără citarea părților.*”

15. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil. Totodată, sunt invocate și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autoarea acesteia este nemulțumită de faptul că procedura prevăzută de dispozițiile legale criticate se desfășoară fără citarea părților, ceea ce ar duce la încălcarea principiului egalității armelor în procesul civil.

17. Curtea reține faptul că procedura prevăzută de art. 38 alin. (1) și (2) este una necontencioasă. Astfel, art. 38 alin. (1) din Legea nr. 21/1996 prevede că inspectorii de concurență pot proceda la inspecții doar în baza unui ordin emis de către președintele Consiliului Concurenței și cu autorizarea judiciară dată prin încheiere de către președintele Curții de Apel București sau de către un judecător delegat de acesta. O copie certificată a ordinului de inspecție și a autorizației judiciare se comunică obligatoriu persoanei supuse inspecției înainte de începerea acesteia.

18. Practic, inspectorii de concurență desfășoară o activitate de investigație atunci când există indicii privind săvârșirea unor fapte contrare legii. Dispozițiile legale criticate nu pun în discuție fondul cauzei sau temeinicia vreunor acuzații, ci, pe baza lor, se procedează la autorizarea unor inspecții. Astfel, potrivit art. 38 alin. (5) din lege, oricare ar fi împrejurările, inspecția se desfășoară între orele 8,00 și 18,00 și trebuie efectuată în prezența persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său. Inspecția poate continua și după ora 18,00 numai cu acordul persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său.

19. Condițiile de exercitare a dreptului de acces liber la justiție, precum și căile de atac sunt prevăzute de norme juridice procedurale. Or, conform dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar art. 129 din Legea fundamentală prevede că, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”.

20. În aceste condiții, se constată că textul criticat constituie o normă procedurală care reglementează soluționarea cererii de încuviințare a unei inspecții, așadar fără analizarea fondului litigiului de către instanța de judecată, întrucât în discuție este o chestiune prealabilă soluționării acesteia. Or soluționarea unor asemenea chestiuni trebuie să fie guvernată de principiul celerității, care ar putea fi grav afectat prin aplicarea în materie a principiilor oralității, contradictorialității și a obligativității citării părților.

21. Curtea mai reține că legea oferă suficiente garanții pentru evitarea arbitrarului și protecția drepturilor. Astfel, art. 38 alin. (7) din Legea concurenței nr. 21/1996 prevede că partea interesată are posibilitatea de a formula contestație la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 48 de ore, împotriva încheierii președintelui Curții de Apel București sau a judecătorului delegat de acesta, încheiere prevăzută de art. 38 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996. Termenul în care poate fi atacată încheierea pentru Consiliul Concurenței curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor alin. (2) al art. 38 din aceeași lege. În ceea ce privește persoana supusă inspecției, termenul în care poate fi atacată încheierea curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor alin. (1) al art. 38. Contestația nu este suspensivă de executare.

22. Curtea observă, așadar, că dispozițiile legale criticate asigură un just echilibru între interesele părților: pe de o parte, strângerea de informații cu privire la activitatea unei persoane bănuite de încălcarea normelor privind concurența loială și, implicit, apărarea interesului public, iar, pe de altă parte, apărarea drepturilor și a libertăților persoanei inspectate. Astfel, operatorul economic supus procedurii de inspecție poate formula contestație în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar inspecția se desfășoară în prezența sa sau a reprezentantului său.

23. Ulterior, în fața instanței de judecată, în cadrul dezbaterii pe fond a acțiunii formulate de operatorul economic împotriva deciziei Consiliului Concurenței de constatare a încălcării regulilor concurenței, el va fi citat și va avea posibilitatea să administreze, cu încuviințarea instanței de judecată, toate probele considerate utile, pertinente și concludente pentru stabilirea adevărului judiciar.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată de Societatea Comercială „Inspet” — S.A. din București în Dosarul nr. 6.290/2/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 38 alin. (2) teza întâi din Legea concurenței nr. 21/1996 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.389/2010 pentru aprobarea Procedurii de valorificare, în regim de urgență, a bunurilor de consum alimentar și a materiilor prime necesare pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animale, păsări vii sau plante sau bunuri degradabile, în cazul aplicării măsurilor asigurătorii și/sau executorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Având în vedere dispozițiile art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile art. 129 alin. (7), precum și de cele ale art. 159 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.389/2010 pentru aprobarea Procedurii de valorificare, în regim de urgență, a bunurilor de consum alimentar și a materiilor prime necesare pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animale, păsări vii sau plante sau bunuri degradabile, în cazul aplicării măsurilor asigurătorii și/sau executorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2010, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, organele fiscale teritoriale subordonate acestora, precum și

Direcția generală de administrare a marilor contribuabili vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

2. La anexa nr. 1, punctul 4 se abrogă.

3. La anexa nr. 1, după punctul 16 se introduce un nou punct, punctul 16¹, cu următorul cuprins:

„16¹. Prevederile pct. 13 și 16 nu se aplică în cazul organelor de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv Direcția generală antifraudă fiscală, Direcția generală a vămilor, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, organele fiscale teritoriale subordonate acestora, precum și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 18 mai 2015.

Nr. 577.

ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor privind organizarea interviului pentru accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare, în cadrul filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România

Având în vedere dispozițiile art. 24 lit. f) din Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 51 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2005, cu completările ulterioare, la solicitarea președinților filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România,

Comitetul director al Colegiului Psihologilor din România hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind organizarea interviului pentru accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare, în cadrul filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, normele privind organizarea interviului pentru accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare, în cadrul filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România reglementează procedura complementară procedurii generale privind accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică.

Președintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România,
Mihai Aniței

București, 24 aprilie 2015.
Nr. 3.

ANEXĂ

NORME

privind organizarea interviului pentru accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare, în cadrul filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România

CAPITOLUL I

Condiții generale

Art. 1. — (1) În baza mandatului Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România, denumit în continuare *Comitetul director*, filialele teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, care fac dovada capacității organizatorice necesare, pot susține interviurile cu candidații care solicită accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare, indiferent de specialitatea profesională.

(2) Capacitatea organizatorică se evaluează anterior emiterii mandatului de către Comitetul director, pe baza unei vizite realizate de către o echipă de verificare a capacității organizatorice, constituite din membri numiți din cadrul structurii de suport a Colegiului Psihologilor din România, prin dispoziție a președintelui Comitetului director, pe baza următoarelor criterii:

- deținerea spațiului necesar și adecvat pentru susținerea interviurilor pentru accesul în profesie;
- organizarea și funcționarea în bune condiții a comitetului filialei teritoriale;
- deținerea unei evidențe conforme și adecvate a actelor și corespondenței filialei teritoriale;

d) funcționarea în bune condiții a secretariatului filialei teritoriale și comunicarea eficientă a acestuia cu secretariatul Comitetului director;

e) asigurarea mijloacelor fizice și electronice de păstrare a evidenței și a corespondenței la nivelul filialei teritoriale;

f) asigurarea obiectivității și transparenței procedurilor desfășurate la nivelul filialei teritoriale;

g) dovada asigurării posibilităților de comunicare și de diseminare a anunțurilor și informărilor către membrii filialei teritoriale;

h) asigurarea unui nivel foarte bun de cunoaștere a legislației specifice privind accesul și exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică de către membrii comitetului filialei teritoriale și secretarul acesteia.

(3) Rezultatul evaluării capacității organizatorice a filialei teritoriale se constată printr-un proces-verbal încheiat de către membrii echipei de verificare.

(4) În baza procesului-verbal de verificare a capacității organizatorice, președintele Comitetului director propune membrilor conducerii operative emiterea unui mandat către președintele filialei teritoriale care îndeplinește criteriile menționate la alin. (2) în vederea organizării interviurilor cu candidații care solicită accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare.

CAPITOLUL II

**Organizarea interviurilor cu candidații
care solicită accesul în profesia de psiholog
cu drept de liberă practică, în treapta de specializare
psiholog practicant, forma sub supervizare**

Art. 2. — (1) În termen de 48 de ore de la data comunicării hotărârii privind mandatarea președintelui comitetului filialei teritoriale în vederea organizării interviurilor cu candidații care solicită accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare, președintele filialei teritoriale este obligat să convoace în termen de maximum 15 zile calendaristice comitetul filialei teritoriale, informând în acest sens și secretariatul Comitetului director.

(2) Ședința comitetului filialei teritoriale va avea următoarea ordine de zi:

a) comunicarea și informarea asupra procedurilor privind organizarea la nivelul filialei teritoriale a interviurilor cu candidații care solicită accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare;

b) aprobarea datei primului interviu în termen de 30 de zile calendaristice și a anunțului privind organizarea la nivelul filialei teritoriale a interviurilor cu candidații care solicită accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare;

c) realizarea unui instructaj pentru secretarul filialei teritoriale cu privire la actele și procedurile privind organizarea la nivelul filialei teritoriale a interviurilor cu candidații care solicită accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare;

d) afișarea și distribuirea anunțului privind organizarea la nivelul filialei teritoriale a interviurilor cu candidații care solicită accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare;

e) alte detalii privind modul de organizare al interviurilor și comunicarea cu secretariatul Comitetului director.

(3) Procesul-verbal al ședinței comitetului filialei teritoriale se comunică și secretariatului Comitetului director.

Art. 3. — Evidența electronică a candidaților, precum și a rezoluțiilor comisiilor de organizare a interviurilor se realizează potrivit dispozițiilor președintelui Colegiului Psihologilor din România.

Art. 4. — (1) Dosarele pentru obținerea atestatelor de liberă practică în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare, ale candidaților cu domiciliul pe raza teritorială a filialei se depun și se înregistrează la secretariatul filialei teritoriale.

(2) După verificarea dosarelor de către secretarul filialei teritoriale, la data stabilită pentru susținerea interviurilor, dosarele depuse de candidați se verifică de către comisia de organizare a interviurilor.

(3) Comisia de organizare a interviurilor este constituită din președintele filialei teritoriale și cel puțin doi membri ai comitetului filialei teritoriale, componența nominală a acesteia fiind aprobată prin dispoziție a președintelui Comitetului director. Președintele are obligația administrativă de a organiza și de a conduce ședința. Participarea la ședință a membrilor comisiei de organizare a interviurilor este voluntară și obligatorie.

(4) Pentru a evita antepronunțarea, în comisia de organizare a interviurilor nu pot fi numiți psihologii care au calitatea de membru într-o comisie aplicativă din cadrul Comitetului director, cu excepția situației președintelui filialei teritoriale, care asigură conducerea ședinței și managementul procedurilor de organizare a interviurilor, fără a putea vota.

Art. 5. — (1) Interviurile se realizează individual de către comisia de organizare a interviurilor, pentru fiecare candidat care solicită accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare.

(2) Candidatul este informat cu privire la drepturile și obligațiile sale pe durata interviului, după cum urmează:

a) dreptul de a solicita atestatul de liberă practică și accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, în condițiile Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare;

b) dreptul de a se retrage oricând din interviu, indiferent de motiv, cu posibilitatea de a participa ulterior la o altă ședință de interviu, cu obligația achitării unei noi taxe de analiză a dosarului de atestare profesională;

c) în cazul constatării neconformității cu prevederile legale în vigoare privind accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, dreptul de a se adresa direct Comitetului director, fără obligația achitării unei noi taxe de analiză a dosarului de atestare profesională;

d) obligația de a adopta un comportament civilizată și de a purta o ținută decentă;

e) obligația respectării procedurilor de organizare a interviului pentru accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică;

f) obligația cunoașterii cadrului normativ privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică.

Art. 6. — (1) După finalizarea interviurilor, rezultatele acestora se comunică pe loc candidaților și se afișează la sediul filialei teritoriale, urmând ca evidența rezoluțiilor comisiei de organizare a interviurilor, împreună cu dosarele de atestare profesională ale candidaților să fie înaintate către comisiile aplicative ale Comitetului director în vederea analizării acestora și formulării propunerilor de emitere/neemitere a atestatelor de liberă practică în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare.

(2) Comisiile aplicative, pe baza rezoluțiilor comisiilor de organizare a interviurilor, analizează dosarele depuse de către candidați și formulează propuneri de emitere/neemitere a atestatelor de liberă practică în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare, după caz.

(3) În cazul în care candidații sunt nemulțumiți de rezoluția comisiei de organizare a interviurilor, aceștia pot solicita participarea la ședința comisiilor aplicative competente, în vederea susținerii cererii de acces în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, fără obligația achitării unor taxe de atestare suplimentare.

(4) Candidații pentru accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare, au posibilitatea și își mențin dreptul de a participa la procedurile de evaluare a dosarelor de atestare profesională în cadrul ședințelor comisiilor aplicative din cadrul Comitetului director.

(5) Candidații pentru accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică în treapta de specializare psiholog practicant, forma sub supervizare, din raza teritorială a Filialei teritoriale București, parcurg etapele de evaluare specifice pentru atestare numai în cadrul comisiilor aplicative din cadrul Comitetului director.

Art. 7. — Evidența dosarelor de atestare profesională și a rezoluțiilor comisiilor de organizare a interviurilor se centralizează și se introduc în sistemul de evidență electronică de către secretariatul Comitetului director, precum și de către secretarii filialelor teritoriale în limita competențelor delegate acestora.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

